

IRODALOM.

Könyvismertetés.

Kereskedelmünk és iparunk az 1908. évben. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara, mint minden évben, ugy a mult évről is összeállította és a közelmultban közreadta évi jelentését, amelyben szemlét tart kereskedelmünk és iparunk különféle ágazatai felett, a nagyobb czégek részéről rendelkezésére bocsátott adatok alapján.

Az erdei terményekkel való kereskedelemmel és a faiparral aránylag röviden végez a jelentés. Kevés jót mondhat róluk s t. olvasóink kevés újat merithetnek a mondottakból.

A legtöbb panasz a keményfakereskedelem terén merült fel, amelynek a magas belföldi faárak mellett az oroszországi versenynyel kellett küzdenie, amely tölgyfánk számos piacát elhódította.

Kevésbé kedvezőtlen, habár korántsem jó volt a puhafakereskedelem helyzete az 1908. évben.

A cserkéregkereskedés terén a fenálló kartel lehetővé tette, hogy az árak sülyedése megakadályoztassék, sőt azok a német birodalomba irányuló kivitelben métermázsánként 50 fillérrel emeltessenek. Kivitelünk egyébként ezen a téren ismét lényegesen csökkent. 1908 tavaszán 100 kg tölgykéreg tövön a következő árakon volt kapható:

Prima	8:50 K.
Original	6:50 "
Sekunda	4:50 "
Tertia	3:00 "

Ehhez a feldolgozási költségek hozzászámítandók.

A butor-, láda- és papiriparnál egyaránt rossz üzletmenetről panaszodik a jelentés. A papir- és celluloseipar részéről itt is kísért az a többször, napilapokban is hangoztatott kívánság, hogy a kincstári erdők külön kedvezményekben részesítsék ezt az iparágat. Ez azonban az egyenlő elbánás elvébe ütközik s ekként teljesen reménytelen kívánság. A kincstári erdők a fának nyilvános árverésen való eladásától nem csupán fiskális, hanem erkölcsi okokból sem térhetnek el. Azt, hogy a papirgyártásra legalkalmasabb

fát a kincstár külön eladja s ezzel segítse elő, hogy a papirgyárak szükségletüket közvetlenül szerezzék be, méltánylandó kivánságnak tartanók, e helyett azonban olcsóbb árak, hosszú lejáratu szerződések iránti kivánságokat hallunk, amelyek természetesen nem csupán a kincstár, hanem a faérdekeltség többi tagjai szempontjából is teljesíthetlenné, amint erre a Magyar Faipar és Fakereskedelem f. é. 12. számában igen találóan reámutat.

A magyar áruforgalmi statisztikai állandó értékmegállapító bizottság jelentése a magyar szent korona országainak 1907. évi külkereskedelmi forgalmáról. A magyar statisztikai értékmegállapító bizottság, illetőleg jobban mondva a m. kir. központi statisztikai hivatal néhány év óta külön részletes jelentést ad ki az ország külkereskedelmi forgalmáról, amelyben egyben indokolja az értékmegállapításkor követett eljárást, illetőleg az alkalmazott egységárakat. A munka nagy körültekintéssel és részletességgel számol be külkereskedelmi forgalmunkról s csupán az volna kívánatos, hogy korábban jelennék meg. A közelmúltban megjelent kötet csak az 1907. évvel foglalkozik. A kötet ára 6 K.

KÜLÖNFÉLÉK.

Ujházy Dénes †. Megemlékeztünk röviden már mult számunkban rozsnnyóbányai Ujházy Dénes ny. kir. közalapítványi erdőtanácsos elhunytáról. Életrajzi adatait a következőkben foglaljuk össze: Mint Ujházy Dániel rozsnnyói szenátor és földbirtokos fia született 1837-ben Rozsnnyón. Középkiskoláit szülőhelyén és Késmárkon végezte. 1857—1859. években végezte a máriabrunni erdészeti akadémiát. Szolgált a máramarosszigeti jószágigazgatóságnál, az Andrassy grófok gömöri birtokán, majd Diósgyőrön és Visegrádon. Innen lépett át 1865-ben a márianosztrai közalapítványi erdési állásra, de már 1871-ben mint erdőmestert látjuk Mislyén, 1876-ban Pécsváradra, 1879-ben pedig Csákvárra, Temes megyébe helyeztetett át. 1901-ben lett itt erdőtanácsos és 1902-ben nyugalmomba vonult, mely alkalommal az akkori kultuszminiszter elismerését nyilvánította neki sok évi buzgó szolgálataért. Az elhunyt szigoruan vett hivatalos teendőin kívül a kopárerdősítés és az